

9 mei 1969

Goedenavond, vrienden.

Wij zijn niet alwetend of onfeilbaar. Denk dus zelf na. Ons onderwerp voor heden draagt de titel:

HEKSEN VAN DE 20^e EEUW

Heksen zijn voor de meeste mensen in deze tijd legendarische wezen. Soms ziet men hen als slachtoffers van mensen, die geneigd waren paranormale krachten of zelfs het bovennatuurlijke aansprakelijk te stellen voor de onaangenaamheden, die hen overkwamen. Van een zekere afschuw is, wanneer het om heksen en dergelijke gaat, door de gehele geschiedenis altijd weer sprake geweest. Toch steekt er achter de hekserij heel wat meer, dan de overleveringen doen vermoeden. Nu wil ik, voor ik verder ga, allereerst stipuleren, dat in dit onderwerp heksen niet alleen de vrouwelijke elementen omvat, maar tevens de mannelijke. Wij zouden misschien beter doen door steeds te spreken van heksen en heksenmeesters, maar dan zou mijn betoog wel wat omslachtig worden.

Vaak was de zogenaamde heks iemand, die eerder zou moeten worden aangesproken als "wijze vrouw". Zij bezat vaak een overgeleverde kennis van kruiden, wist te werken met vreemde recepten en gebruikte in vele gevallen ook gebeden en aanroepingen. Al komen heksen door de gehele geschiedenis wel voor, zo valt het toch op dat heksen in grote aantallen vooral optreden in die delen van de wereld en die maatschappijen, waarin grote spanningen heersten. Wij weten bijvoorbeeld, dat in de tijd dat de senaat in Rome geen besluiten wist te nemen, terwijl het land door allerhande barbaarse horden bedreigd werd, het aantal heksen in de omgeving van de stad zeer sterk toenam. Wij weten verder, dat velen van hen wel zo genoemd werden, maar in feite alleen door een zeer eigenaardig gedrag en niet door werkelijke kunsten uitblonken. Het is daarom zeer wel mogelijk een groot deel van de onder spanningen optredende heksen te beschouwen als mensen, die door angst half bezeten waren en op de de meest zonderlinge wijze trachtten aan een gevreesd lot of aan ondragelijke omstandigheden te ontkomen.

De heks van de overleveringen wordt gekenmerkt door een facet, dat in alle verhalen steeds weer op de voorgrond komt: het maken van snelle en verre reizen op bovennatuurlijke wijze. Wij zouden, gezien de feiten, het merendeel van die reizen, zo zij al plaats vonden, onder de uittredingen rangschikken en misschien enkele, slechts zeer weinige, van dergelijke verplaatsingen moeten rangschikken onder de transporten. De heksen beleven hun uittredingen als een werkelijkheid. Zij veroorzaken op verschillende wijzen bij zichzelf een soort trance en verplaatsen hun bewustzijn naar andere oorden. In de middeleeuwen krijgen dergelijke belevenissen en verhalen een vastere vorm. Wij horen steeds weer van heksen, die op bezemstelen, geitebokken en dergelijke door de lucht reizen. Het is duidelijk dat door de nadruk, die op deze legendevoering ligt, de werkelijkheid wel sterk verwaarloosd wordt. Wij weten alleen dat er bepaalde middelen zijn, waardoor men in een soort trance kan komen. Wij weten eveneens dat dergelijke middelen een soort roes teweegbrengen, waarin men allerhande dingen meent te beleven, en van bepaalde indianenstammen weten wij in deze tijd dat het mogelijk is, dat verschillende personen een droom delen of althans ongeveer hetzelfde dromen.

Een heksensabbath, zoals deze bijvoorbeeld in Goethe's Faust wordt beschreven, bestaat dan ook niet. Zeker zijn er op vele plaatsen bijeenkomsten geweest van natuuraanbidders, ook op de Brocken. Maar van heksen, die "over steen en steg herwaarte ijlen", is geen sprake. Maar toch zullen de zogenaamde heksen met elkander veel beleven. Zij komen tijdens hun roes in een innerlijke wereld met elkander in verbinding. In die innerlijke wereld bestaan echter geen normen meer. Het is onmogelijk alles uit te beelden of weer te geven, wat men tijdens dergelijke contacten meemaakt. Zou men nagaan, wat de werkelijke inhoud van de "droom" is, dan komt

men tot de conclusie, dat hierin licht, kleuren, geluiden, maar vooral ook emoties en zintuigelijke reacties of ervaringen, die daarmee geassocieerd worden, een rol spelen, zonder dat daarbij sprake is van een volgorde, regelmaat of vastheid van waarde, die een menselijke interpretatie mogelijk maakt.

Wanneer je een dergelijke droom in menselijke beelden gaat vertalen, kom je haast onwillekeurig terecht in de meer gangbare termen, die men reeds vóór de ervaring kende. Nu weet u waarschijnlijk, dat de vele omschrijvingen van heksensabbath enzovoort hoofdzakelijk te wijten zijn aan de "Malleus Malleficarum" - in het Nederlands de Heksenhamer. In dit boekje waren de fantasieën van enkele heksen en vele overleveringen omtrent heksen verwerkt tot een soort vragenspel, dat gebruikt werd als handleiding voor de ondervraging van diegenen die van hekserij beschuldigd werden, en zoals u weet, vonden deze altijd onder tortuur plaats. Zonder enige twijfel zijn de verkeerde interpretaties en veronderstellingen van de schrijver dan ook aansprakelijk te stellen voor het nu nog gangbare beeld van een heksensabbath, het werken van heksen enzovoort. Dit alles ligt echter in het verleden en het onderwerp richt zich in de eerste plaats toch wel op het heden.

Wij moeten dus uitgaan van de kenmerken van de heks, om de mogelijkheden van hekserij in deze tijd te kunnen overzien. In de eerste plaats gaat het daarbij dan wel om het gebruik van occulte gaven en krachten. In de tweede plaats dienen de heksen te beschikken over enige kennis van kruiden en vaak van andere zogenaamde vergeten wetenschappen. Ten derde: in uw tijd is kenmerkend, dat de heks haar kennis toepast op een meer wetenschappelijk schijnende en in zich logische wijze. Velen zijn tevens een soort natuurfilosofen. Nu betekent de term filosoof in deze dagen eigenlijk mede zoiets als natuurkundige en mathematicus, denker. Met deze definitie voor ogen kunnen wij stellen, dat alle heksen, zo fanatiek ook in andere opzichten, misschien in hun werk en denken filosofisch van aanleg zijn. Wanneer u zich een beeld wil maken van heksen in deze dagen, dan zult u allereerst af moeten stappen van het denkbeeld, dat zij alles nog net zo doen als in het verleden. Zeker handhaven zij oude rituelen en gebruiken, maar hun denken en reageren verschilt aanmerkelijk van alles, wat het verleden voortbracht. Zij hebben er geen behoefte aan om zelf te vliegen en zouden zelfs, als dit hen zonder meer mogelijk was, waarschijnlijk de bezem - broomstick - laten staan om meer comfortabel met een D6 te reizen. Zo zullen heksen in deze tijd meestal ook geen vee meer belezen - zij hebben er geen behoefte aan het vee van anderen te schaden en zelfs - indien zij daarin zoude slagen - zou de veeerster waarschijnlijk al snel de oplossing en mogelijk zelfs de schuldige gevonden hebben.

De heksen van heden kiezen in de eerste plaats voor het tot stand brengen van een zekere sfeer, het beïnvloeden van anderen, en het anderen middels een zekere uitstraling, die, zals bij de beste heksen in het verleden wel degelijk het bereiken van resultaten mogelijk maakt. Wanneer wij spreken over gebundelde gedachtenkracht denken wij misschien, dat dit een exclusief voor het hoge-geestelijke werk bestemd is. Maar dan zijn de moderne heksen, volgens deze stelling, zeker goede en misschien zelfs zeer hoge geestelijke werkers, want gedachtenkracht is een van hun meest gebruikte middelen. Om u een voorbeeld te geven, de Great Order of White Witches of Britain heeft tijdens de luchtslag om dit land verschillende grote bijeenkomsten gehouden, resulterende in de meest bezochte grote sabbath in dit land, om door gedachtenkracht een invasie van het land te voorkomen. Nu kan het een toeval zijn, dat de poging die gewaagd werd - men trachtte inderdaad het Kanaal over te steken met een kleine vloot, die hoofdzakelijk uit eigenlijk niet zeewaardige boten was samengesteld - door een plotselinge omslag in het weer verijdeld werd. Dit gebeurde enkele dagen, nadat de grote heksensabbath plaats had gevonden. Nu moogt u voor mij denken, dat de heksen daarmee feitelijk iets te doen hadden, maar wat mij betreft, kunt u ook zeggen, dat dit slechts een toeval was. Zeker is echter dat de heksen, met een dergelijk doel voor ogen, grote samenkomsten vierden en dat zij daarbij vooral middels gedachtenkracht en het oproepen van de elementen probeerden de vijand van hun land uit te schakelen.

Ik sprak nu van grote sabbaths, samenkomsten, enzovoort. Misschien is het goed u hier eerst duidelijk te maken wat de bijeenkomsten van de hedendaagse heksen eigenlijk zijn. De belangrijkste samenkomsten heten grote sabbath. Hierbij is het aantal deelnemers niet beperkt. Tijdens deze samenkomsten worden bepaalde ritens volbracht. De leiding is in handen van een heksenmeester en één of drie opperheksen. Dergelijke bijeenkomsten worden echter maar zelden belegd, zij vinden in de open lucht plaats en hebben vooral ten doel het tijdelijk samenwerken van zeer grote (? Red.) aan alle heksen mogelijk te maken. Dan kennen wij de zogenaamde gewone of kleine sabbath. Dergelijke bijeenkomsten worden door een bepaalde orde van heksen opgeroepen en beperken zich tot leden van die orde alleen. Het aantal aanwezigen kan ten hoogste 13 volledige "coves" of heksengroepen omvatten. Een cove bestaat meestal uit één heksenmeester en tot 9 heksen. De zeer regelmatig plaatsvindende heksenbijeenkomsten noemt men vergadering van de cove. De bijeenkomst vindt plaats in wat men het heksennest zou kunnen noemen. Aanwezig daarop zijn enkele of alle leden van de groep, de cove zelf. Soms worden ook hier bepaalde ritens volbracht. Het minimum hiervoor is de aanwezigheid van twee personen, het maximum wordt over het algemeen gehouden op 9 heksen plus warlock - heksenmeester. Soms laat men gasten toe. Dezen moeten dan gewijd worden door de leiders van de cove, of een hogere graad bezitten dan de heksen in de cove. Maar ook dan zal men het getal van de aanwezigen beperken tot 13.

Ik gaf u de orthodoxe opzet van de bijeenkomsten, die wel door alle grotere groepen erkend worden, maar in deze 20e eeuw zeker niet overal streng gehandhaafd worden. Ook de indeling van 9 vrouwelijke heksen met een heksenmeester of omgekeerd, 9 heksenmeesters met één opperheks, wordt zelden streng gehandhaafd. In de Great Order of Witches of Mann zien wij het oude sjabloon nog wel tamelijk streng gehandhaafd worden, maar in de Empire of Witches from Wales houdt men zich alleen nog aan de voorgeschreven aantallen, terwijl in de samenstelling geen voorkeur bestaat voor mannen of vrouwen. Dus een soort gemengde loge. Opvallend is verder, dat het Empire aan de bekwaamste de leiding geeft, zodat in sommige coves een opperheks, in andere een heksenmeester de leiding heeft. Ook de algehele leiding wordt, naargelang de doeleinden, waargenomen door één of meer opperheksen, dan wel heksenmeesters. Deze groep duidt zich vaak ook aan met de naam Order of Samiel. De Sootch Cirkel of white Witches staat weer altijd onder leiding van een opperheks, terwijl men aan het hoofd van elke cove een heksenmeester stelt, ongeacht de verdere samenstelling daarvan. U ziet dus wel, dat men wel van oude tradities, maar moeilijk van algemeen geldende regels kan spreken.

De leek stelt zich elke bijeenkomst, zelfs de eenvoudigste, veelal voor als een zich gezamenlijk en zo snel mogelijk geheel ontkleden, waarna men een dans begint rond een heidens altaar onder het slaken van bloedstollende kreten en het zwaaien met offermessen. De leek meent dat het onthoofden van zwarte zwanen, witte duiven etcetera een onmisbaar deel is van elke samenkomst. Ik moet u, wanneer ook u zo denkt, teleurstellen. In de meeste coves bestaan de gewone samenkomsten voornamelijk uit besprekingen. Men houdt voordrachten, gaat na of en hoe men elkander kan helpen, brengt verslag uit over experimenten en overlegt eventueel, welke experimenten men in de toekomst zal gaan nemen. De leden gedragen zich als een bezadigd discussiegroepje, terwijl dergelijke bijeenkomsten vaak plaats vinden in een zaaltje van een hotel, of het achterkamertje van het een of andere café. Anders is het, wanneer een rite moet worden gebracht. De plaats van samenkomst moet aan bepaalde voorwaarden voldoen en heeft vaak het karakter van een soort tempel. Rituele bijeenkomsten worden onder meer gehouden bij het opnemen van nieuwe leden, de oprichting van een nieuwe "cove", waarbij leden van de bestaande groep tezamen met enkele nieuwelingen een eigen cove opzetten en verder bij magische werkzaamheden, oproeping van geesten, het verzamelen van krachten en dergelijke vereisen. Dergelijke bijeenkomsten worden overigens voornamelijk gehoud na een voorafgaand overleg met de hogere leiding van de orde waartoe de cove behoort.

Dat de wijze van experimenteren en het zoeken naar de oude kennis van kruiden en stoffen ook in deze tijd verder gaat en zelfs praktische resultaten heeft, moge blijken uit het feit, dat vele heksen in deze tijd een reputatie hebben in de gewone wereld, te danken aan de schoonheidsmiddelen die zij vervaardigen of in fabrieken doen vervaardigen. Dat de nadruk op

dergelijke middelen is gevallen hoeft u overigens niet zozeer te verwonderen: de andere heksenzalfjes doen geen opgeld meer en liefdeselixirs worden steeds minder gevraagd. De huismiddeltjes van de heksen hebben plaats moeten maken voor de patentmiddelen van de chemische industrie. Maar schoonheidsmiddelen schijnen nog door veel bijgeloof omringd te zijn. Het is wel zeker, dat vele kruidenextracten door heksen als schoonheidsmiddel in de handel worden gebracht. Er zijn meerdere gevallen bekend, waarbij heksen de rechten op hun recepten overdroegen aan de cosmetische industrie. Dat hierbij de nadruk op de cantus - de bezweringszang - op de achtergrond is gekomen, is begrijpelijk. Veel verschil maakt dit overigens niet: de cantus had in de eerste plaats ten doel de heks zelf met haar gedachten juist te richten en een maximum aan concentratie mogelijk te maken. Daarnaast maakte het natuurlijk grote indruk op de klanten. Dit laatste heeft men in uw dagen vervangen door reclame. In vele gevallen weet de heks zelf wel, hoe haar middelen zullen werken. Zij beseft heel vaak zelfs wat de werkzame bestanddelen zijn van haar drankjes en smeersels. Om een goed resultaat te verkrijgen, moet echter de klant het geneesmiddel aanvaarden, eraan geloven, erop vertrouwen. De reclame kan dit veelal tot stand brengen. Opvallend is het aantal reclames voor schoonheidsmiddelen, waarin men zeer bijzondere bestanddelen noemt en op haast mystieke wijze namen noemt en omschrijft. Om u enkele voorbeelden te geven: Ginseng, delen van een alruin, koninginnengelei en dergelijke. In Engeland werd zelfs een bepaald middel aanbevolen met de opmerking, dat het stof van een mummie bevatte. Maar u kent dergelijke reclames wel.

Het is misschien interessanter na te gaan, welke middelen heksen, buiten kruiden en dergelijke, gebruiken bij hun experimenten en plechtigheden. Dit zijn er opvallend weinig en vele daarvan hebben in de eerste plaats een symbolische betekenis. Zo heeft men een toverstaf, geestendolk en -zwaard, offermes enzovoort. Om op de bijeenkomsten in korte tijd reeds de juiste instelling te bereiken, gebruikt men verder bij meerdere riten extracten van kruiden - vaak in alcohol opgelost - waardoor een zekere roes ontstaat. Deze roes is een belangrijk werktuig. De mensen komen hierdoor los van hun eigen remmingen en voorbehoud. Zij komen zo ook los van hun maatschappelijke persoonlijkheid en kunnen daardoor werkelijk en met hun gehele persoonlijkheid opgaan in de cove. Voor de heksen is het kennelijk zeer belangrijk, dat zij zo nu en dan zich geheel los kunnen maken van de maatschappij en het harnas van geboden die de maatschappij de mensen oplegt, om dan tot een binding naar eigen wezen en keuze met de wereld terug te keren. Deze verbinding heeft niet in het bijzonder te maken met seks of organisatie, maar eenvoudig met iets, wat je een mentaal contact zou kunnen noemen.

Het is dan ook geen wonder, dat naast de reëel werkende en experimenterende heksenorden van deze tijd, er overal steeds meer groepen op gingen treden waarbij dit loskomen van de gevestigde maatschappij tot hoofddoel is geworden. Wij kunnen bijvoorbeeld zeggen, dat in Engeland ruim driemaal meer mensen in de laatste jaren zich bij zogenaamde witchcraftgroepen aansloten dan er mensen zijn, die eerlijk en oprecht met magische krachten trachten te werken en slechts hiervoor een losheid van de maatschappij na streven. Overigens staat de moderne heks zeker niet meer buiten de gemeenschap, zoals eens voornamelijk het geval was. Ook de als heks bekende dame kan in haar werktijd stenotypiste of ambtenares zijn. Het lijkt er een beetje op dat hekserij in deze dagen tot een vrijetijdsbesteding is geworden en inderdaad zijn niet alleen huisvrouwen, dokwerkers, modinettes, maar ook doktoren, advocaten en notarissen in hun vrij tijd vaak "heksen". Bij velen van hen is de hang naar het bovennatuurlijke niet geheel echt. Het zoeken naar iets wat buiten de aldag staat, is eerder te waarderen als een ontvluchtingssyndroom. Een deel van de heksenrage van de laatste tijd mogen wij mijns inziens dan ook zeker in de eerste plaats beschouwen als een verzet tegen de huidige maatschappelijke structuren. Persoonlijk betreur ik dit laatste overigens, daar een groot deel van hetgeen als hekserij bekend staat, ook in deze dagen wel degelijk nuttig en bruikbaar kan zijn. Ik zal trachten u in het kort een overzicht te geven van de mogelijkheden, die nog steeds bestaan, voor "eerlijke heksen".

1. Het gebruiken van gerichte gedachtenkracht, al dan niet in samenwerking met anderen, plus de mogelijkheid de steun van anderen in te roepen op dit terrein, zonder dat eerst moeizaam naar begrip en harmonie moet worden gezocht. Ik neem aan, dat u de mogelijkheden hiervan

kent. Iemand, die geconcentreerd en met kracht, genoeg gedachten op een andere mens richt, zal hierdoor een soort beïnvloeding langs telepathische weg tot stand kunnen brengen.

2. Precognitie. Waarzeggerij is altijd een van de "gaven" van de heksen geweest. Maar de mens die zich weet in te stellen op een instinctmatig constateren en interpreteren van alle waarneembare tekens - die dus niet geheel bewust erkend en gerealiseerd hoeven te worden - zal in vele gevallen toekomstige ontwikkelingen reeds in het heden aangeduid zien en zo tot verbluffende conclusies kunnen komen. Het zal u duidelijk zijn, dat een dergelijke gevoeligheid, zelfs zonder het daaraan zonder meer verbinden van voorspellingen, in deze dagen van groot nut kan zijn. De heksen dezer tijd stellen op deze gave dan ook een hoge prijs, trachten eigen gevoeligheid te verhogen en zullen, wanneer zij daarin slagen, vaak ook in de maatschappij gebruik maken van hun mogelijkheden. Hoe vreemd het u moge klinken, er zijn dergelijke heksen onder meer in dienst van enkele grote bookmakers. Ik weet persoonlijk dat in Leeds zich een grote bookmakersorganisatie heeft gevestigd, die liefst drie heksen in dienst heeft - al staan zij op de loonlijst als accountant-assistant te boek. Hun taak is het de mogelijke uitslagen te voorzien en zo hun werkgever de mogelijkheid te geven zich in te dekken bij te eenzijdig wordende weddenschappen, zonder dat hierdoor ook de winstmogelijkheid wordt aangetast. Het is misschien wel aardig hier te vermelden, dat deze personen, die voor hun diensten een hoge beloning ontvangen, contractueel gebonden zijn geen weddenschappen voor of met de eigen firma af te sluiten! Officieel gelooft men natuurlijk niet aan de mogelijkheid van heksen om uitslagen te beïnvloeden, maar kennelijk gaat men uit van het principe, dat het beter is te voorkomen dan te genezen.

3. De heks kan in vele gevallen gebruik maken van die vormen van levenskrachten, die niet algemeen worden erkend en of gebruikt. Wij spreken dan onder meer van menselijk magnetisme etcetera. Het gaat hier om een zekere mate van vitaliteit, die ook in de atmosfeer aanwezig is en bijvoorbeeld als prahna kan worden opgenomen. Wanneer wij deze vitaliteit in onszelf dragen en vormen of genereren, noemt men haar "mannas". Het concentreren van deze krachten in jezelf kan op verschillende wijzen tot stand worden gebracht. De heksen gebruiken hiervoor bepaalde ritens, die het hen mogelijk maken gezamenlijk krachten te wekken, die zelfs zogenaamde dode matere engszins kan beïnvloeden. Denk nu niet, dat men zo zonder meer een autobus kan tegenhouden of een ongeluk kan veroorzaken. Maar men kan wel een afwijking van de norm in bepaalde materies veroorzaken. En dat is meestal al genoeg om een gesteld doel te kunnen bereiken. Een groot deel van de heksen zijn echter, hierop wijs ik nogmaals, white witches - witte heksen - die hun krachten alleen ten bate van de mensheid gebruiken.

4. Selectieve gevoeligheid ten aanzien van materialen, kruiden enzovoort, die in de plaats kan treden van kennis of als aanvulling van normale kennis gebruikt kan worden, kan langs bepaalde wegen verkregen en opgevoerd worden. Een grote motoren- en onderdelenfabriek in Engeland maakt reeds jarenlang niet alleen gebruik van metingen door middel van onder meer trilling en straling maar heeft vooral bij laboratoriumarbeid steeds weer de hulp van enkele sensitisten op dit gebied. Dezen weten vaak tevoren - alleen op omschrijving of tekening - reeds aan te geven, op welke punten fouten zullen ontstaan en zelfs na hoeveel tijd van trilling of belasting die fouten op zullen treden. Men waardeert deze employés zeer om hun "feeling", die kennelijk verder gaat dan de rekenkundige mogelijkheden, en betaalt hen dan ook zeer behoorlijk voor hun in wezen niet zo belangrijke verdere taken. Dit is een van die gevoeligheden, waaraan de technische maatschappij liever niet wil geloven, maar die middels witchcraft en dergelijke systemen kan worden aangekweekt en zeker bruikbaar kan worden gemaakt, ook voor taken, die geheel in het belang van en binnen het kader van de huidige maatschappij liggen.

Dit zijn slechts enkele voorbeelden van de ook in deze dagen middels hekserij nog bereikbare gaven en hun gebruik. Ik neem aan, dat u daarnaast graag het een en ander wilt horen over de meest gebruikelijke ritens. De ritens zijn - tenzij een zeer bepaald doel wordt nagestreefd - binnen de cove meestal nogal eenvoudig. Naast enkele incantaties blijft het vaak bij een bespreking, die vergeleken kan worden met een zogenaamde voorhofsbijsamenkomst onder maçons, waar iemand met een werkstuk aan komt dragen. De werkelijke ritens omvatten enkele aspecten, die de gewone burger wat af plegen te schrikken, ofschoon de gebeden en aanroepingen op zich

niet veel afwijken van hetgeen men in menige kerk kan horen. Een van de afkeer wekkende dingen is het feit, dat de celebranten zich vaak hullen in kerkelijke gewaden, maar in andere gevallen geheel onbekleed zijn. Vooral dit laatste acht men kennelijk zeer verwerpelijk. Ik zie overigens niet in waarom: de mens komt nu eenmaal bloot op de wereld en kan dus op deze wijze zeker ook voor zijn god treden. Maar zodra de maatschappelijke mens beseft, wat bloot is, wil hij het kennelijk niet meer zien, tenzij hij tevoren ziet, dat niemand anders het kan zien. Ik meen, dat het tijdens de rite terugkeren tot de natuurlijke staat in de hekserij zinvol is. Wanneer de mens zich geheel ontdoet van de hulpmiddelen van zijn maatschappij - en dit is in de moderne vormen van witchcraft steeds weer een belangrijke factor - zal hij geheel vrij, als tijdelijk herboren, tegenover de verborgen krachten van het leven kunnen staan. Hij zal meer kunnen aanvaarden.

Juist door het zich losmaken van hetgeen in de maatschappij algemeen aanvaard is, zal de heks of heksenmeester zich ook gemakkelijker kunnen losmaken van alle vooroordelen ten aanzien van de krachten waarmee zij of hij werkt. Het ontbreken van de taboes, die het normale leven beheersen, schept de mogelijkheid ook geestelijk het niet als normaal erkende als een persoonlijk normale kwestie te ervaren en te aanvaarden. Zelfs psychologisch heeft dit dus zin. Misschien weet u ook, dat tijdens dergelijke riten wel geslachtsdaden worden gepleegd. Het gaat hier niet om een orgie, maar om een rituele paring, die beschouwd wordt als middel tot het opwekken van krachten en het bereiken van een zeker evenwicht, waarin die krachten zich kunnen openbaren. Hierbij stelt de man veelal zonnekracht voor, de vrouw de aarde of de vormgevingsmogelijkheid. Spanning tussen deze beiden wordt vrijgemaakt. De heksengemeenschap leeft mee en zal hierdoor eveneens bepaalde krachten voortbrengen, die dan weer op astraal niveau gevormd en gericht kunnen worden zodat men daarmee bijzondere resultaten zou kunnen behalen. De orgieën, die u misschien uit beschrijvingen van de late middeleeuwen kent, komen praktisch bij heksen niet voor. Deze behoren eerder tot het arsenaal van de duivelvereerders en pseudo-duivelvereerders. Toch komen dergelijke orgiastische bijeenkomsten wel voor bij groepen, die zich soms heksen noemen. Maar dan heeft men te maken met groepen van sensatiezoekers, die van de werkelijke hekserij geen weet hebben.

Vele gebruiken van de echte heksen zijn weliswaar aan de Oudheid ontleend, maar werden verrijkt of veranderd aan de hand van mogelijkheden, stellingen en gebruiken, die typisch tot de eigen tijd behoren. Tot de oude overleveringen behoort het reidansen rond een altaar, dat bij inwijding van nieuwelingen en op zogenaamde kleine sabbaths wel voor komt. Men danst hierbij met het gezicht naar de buitenzijde van de kring en de rug naar het altaar. Dit is geen poging tot godslastering, maar eenvoudig een uiting van eerbied: op en rond het altaar kunnen zich geestelijke machten ontladen. Men respecteert hierbij de geestelijke werkingen door niet te willen zien wat zich afspeelt, doch genoeg te nemen met de resultaten. Maar ook de moderne tijd laat zich hier gelden: als begeleiding van dergelijke dansen draait men vaak bandjes van moderne beatmuziek, vooral die, welke veel ritme en bijna geen melodie hebben, en neemt aan, dat hierdoor de krachten zich gemakkelijker zullen kunnen manifesteren en de eenheid van de groep groter zal worden.

De grote bijeenkomsten vinden altijd in de open lucht plaats, maar een kleine sabbath kan onder omstandigheden ook plaats vinden in bijvoorbeeld verlaten of afgelegen huizen. De kleine sabbath vereist dus niet de aanwezigheid van een vaste tempel of het aanwezig zijn van een vast altaar. Wel is het van belang, dat men tijdens de rite niet gestoord kan worden. Een grote sabbath stelt wel eisen aan het terrein, waarop zij plaats zal vinden. Daar het mogelijk is, dat zich verschillende riten gelijktijdig voltrekken, dient men beschikking te hebben over voldoende ruimte, is de aanwezigheid van loofhout - vooral eiken en beuken - gewenst en dient het terrein voldoende eenzaam en of afgezet te zijn. Gezien de moeilijkheid van transport voor de vaak belangrijk aantallen deelnemers, de noodzaak zich alleen op een landgoed of ergens in de natuur te kunnen bevinden enzovoort, worden dergelijke bijeenkomsten vaak vermomd als reisjes van verenigingen, studiecongressen en dergelijke. Dat men tot elke prijs storingen wil voorkomen, is begrijpelijk: de rite omvat onder meer het scheppen van een grote magische ring, terwijl middels verschillende riten zeer grote psychische spanningen worden opgewekt. Een vreemde

indringer zou niet alleen het hele proces van spanning opwekken kunnen storen, maar zou onder omstandigheden ook het ongewilde slachtoffer daarvan kunnen worden. Zelfs wanneer dit niet het geval zou zijn, zou de magische cirkel verbroken kunnen worden, zouden lekken, afvloeiingen van kracht kunnen ontstaan. Zelfs de mogelijkheid van een verstoring van orde en rust zou ook de inzet van vele deelnemers kunnen schaden, zodat men een indringen van anderen ten koste van alles wenst te voorkomen en zelfs vaak wachtposten uitzet, die ten koste van alles indringers dienen te verjagen.

Overigens is de moderne hekserij in de Westelijke landen nogal sterk beïnvloed door de theorieën van Helena Blavatsky. Zij was degene, die het begrip voor Oostelijke denkwijzen en Oosterse wijsheid in Europa heeft doen herleven. Wij kunnen er over strijden, of zij dit nu goed of verkeerd heeft gedaan, maar zeker is, dat zij daardoor een geheel nieuwe invloed in het occulte denken van het Westen creëerde. Wie de moderne heksengroepen beziet, bemerkt duidelijk, dat ook de heksen niet aan deze invloed ontkomen zijn. Overigens geldt dit ook voor andere groepen. Wanneer wij de hedendaagse Rosenkruisergroepen zien, herkennen wij in deze zogenaamde exclusieve leringen onmiddellijk de invloed van de theosofie. Ook in andere op het logesysteem gebaseerde bewegingen treffen wij steeds weer waarden aan, die herinneren aan, of zelfs indientiek zijn met, de grondstellingen van Blavatsky. Nu is Blavatsky zelf voor dit onderwerp niet meer interessant. Je zou hoogstens kunnen beweren, dat zij ook een heks is geweest - qua karakter was zij dit zeker - maar zelfs dan zal men toe moeten geven, dat haar gedachtenwereld toch wel sterk verschilde van die, welke essentieel is voor magie en hekserij.

De heks van heden is echter zeker occultist(e). Zeker zoeken ook de hedendaagse heksen met vele geheimzinnige namen in wezen doodgewone dingen belangrijk te maken. Maar dit hebben zij gemeen met de meeste mensen in deze tijd. Wie luistert naar ministers, kamerleden, of zelfs nieuwslezers, zal een soortgelijk gebruik van vreemde woorden voor normale dingen aantreffen en zelfs het gevoel krijgen, dat door verandering van gebruikte aanduiding ook de belangrijkheid aan verandering onderhevig is. Wat de rituelen betreft: een ritueel, dat werkelijke duivelsaanbidding- of dienst zou zijn, komt praktisch niet voor. Geen duivelverering dus. Wel gebruikt men namen, die in het christelijke geloof voor duivels bestaan. Maar zij worden gebruikt als verzet tegen de moderne maatschappij of eerbied voor het oude. Zoals de heks veelal de nu geldende symbolen zal vermijden. Zo zal zij - of hij - bijvoorbeeld vaak een taukruis of een dubbelbalkkruis dragen, maar geen normaal kruis. Veel gebruikt men ook oude zegels of aanduidingen daarvan en symbolen van de vroegchristelijke gnostici zoals bijvoorbeeld een Davidsster, of de slang die zichzelf in de staart bijt, enzovoort enzovoort. Dergelijke dingen worden als sierraad uitgevoerd en gedragen, maar vormen feitelijk een band met de cove, dienen vaak als amulet en zijn door de kring tijdens een plechtigheid gewijd.

Uit het voorgaande moet men niet afleiden dat men zich buiten de maatschappij stelt. De uitvoering van dergelijke zegels en symbolen is zeer modern. Men past zich aan bij hetgeen op het ogenblik gangbaar is enzovoort. De heks van heden staat geheel in de maatschappij. Zij verzet zich niet tegen de maatschappelijke verhoudingen, zover die mensen betreft, maar tegen de beheersing van zijn persoon door onpersoonlijke instellingen en waarden. Hierdoor komt zij in wezen eerder tot een toespitsen van bepaalde aspecten van de eigen maatschappij en vindt hierin de basis van zijn werken - zoals dit ook in het verleden vaak het geval blijkt te zijn geweest.

Ik kom nu aan enkele andere aspecten, die met de heksen van deze tijd samenhangen. Zo ontstaan heksen bijna altijd spontaan. Er is dus geen sprake van een voorafgaande opleiding, maar van een geneigdheid. Dit betekent, dat men dus niet in het bijzonder aan hekserij wil gaan doen, maar komt tot een wijze van denken en reageren, waarbij het paranormale een steeds grotere invloed heeft. Maakt men van de daarin gevoelde mogelijkheden gebruik, hoe beperkt dan ook, dan is men in feite een beginnende heks. Zo iemand zal natuurlijk niet zonder meer tot de georganiseerde heksen gaan behoren. Maar gezien de mentaliteit is het wel zeker, dat men geïntrigeerd wordt door bepaalde tijdschriften en advertenties. Men zal dan ook worden aangetrokken door bepaalde aanbiedingen van occulte lectuur - met pseudomagisch karakter meestal - en zich interesseren voor kennisgevingen. Misschien koopt men een boekje, misschien

informeert men naar een reeks van lezingen, waarvan het karakter - onjuist overigens - als magisch of het paranormale demonstrerende wordt voorgesteld. Zo komt men dan, veelal middels een onpersoonlijk postbusnummer, in contact met de georganiseerde heksen. Deze groepen geven zich niet te kennen, voor wat zij zijn. Zij hebben in vele gevallen een soort mantelorganisatie, verkopen bijvoorbeeld boekjes of talismans, bieden "werkzame" horoscopen aan en dergelijke. De groep selecteert uit de ingekomen geïnteresseerden dan mensen die volgens de groep voor het volgen van lering in aanmerking zouden komen. Het vreemde is dan veelal, dat het eerste contact nogal kostbaar is. De boekjes, horoscopen, lezingen en dergelijke zijn kostbaar. Zodra men echter geselecteerd wordt uit de belangstellenden, wordt dit anders. Onderricht, de mogelijkheid bepaalde experimenten mee te maken, kost je niets meer. De cove betaalt tijdens deze periode alle kosten, zelfs zo nodig reis en verblijfkosten van de gekozen leerling. Na enige tijd zal men dan ofwel worden afgeschoven naar andere, onschuldiger groepen dan wel worden uitgenodigd toe te treden tot de cove. Zodra men ingewijd lid is, dient men echter een tiende van het totaal inkomen aan de groep te betalen. De heffing wordt opgelegd door en betaald aan de leider of leidster van de cove, die uit de verkregen middelen allereerst de kosten van de eigen groep zal voldoen. Hierbij zijn inbegrepen de studiematerialen voor experimenten, verteer tijdens bijeenkomsten enzovoort. Wat overblijft, gaat naar de "cult," de grote groep of orde, waartoe de cove behoort. De grote groep op haar beurt koopt in en vervaardigt die werktuigen en stoffen, waaraan de leden behoefte hebben. Men levert aan de groepen bijvoorbeeld Ginseng, alruinwortels, kruiden, reukwerken en dergelijke, gedroogde delen van dieren, poeders enzovoort en is verantwoordelijk voor de goede kwaliteit van het geleverde. Daarnaast zal de groep aan leden zo nodig bijzondere steun geven en medewerkers of materialen verschaffen voor magisch werk, dat ten eigen behoeve door een lid wordt verricht en wel tegen kostprijs.

Enkele groepen hebben zelfs een soort eigen fabriekje, waar men kruidenmengsels, geprepareerde kaarsen, zalven en dergelijke en gros maakt, zodat de leden zich niet meer met dergelijke sleurtaken hoeven bezig te houden. Vergiften worden echter, zover mij bekend, nooit geleverd. Toch zijn de heksen sterk in de leer van vergiften. De heksen zijn vaak sterker in de toxicologie dan bijvoorbeeld afgestudeerde pharmaceuten. Belangrijk is hierbij, dat de heksen vele zogenaamde heksenmengingen kennen. Deze vergiften berusten op het te samenbrengen van twee of meer bestanddelen, die elk voor zich niet giftig zijn, maar die gezamenlijk binnen het menselijk of dierlijk organisme een vergif doen ontstaan. De beste vergiften werken zo, dat de bestanddelen reeds onkenbaar zijn geworden, voordat de eigenlijke vergiftigingsverschijnselen optreden. Deze kennis wordt natuurlijk geheimgehouden. Amateurs krijgen meestal alleen met de eenvoudiger vergiften te maken. Een voorbeeld van het laatste zijn de processen van de zogenaamde heksen van Parijs, die weliswaar aan magie deden, doch hun problemen hoofdzakelijk oplosten middels witte arsenicum. Hierbij zij opgemerkt, dat dit vergif ook in die dagen niet zo gemakkelijk was aan te tonen als nu en zeker kon worden gerekend tot de minder bekende of geheime vergiften.

De hedendaagse heksen kennen echter bepaalde eenvoudig te verkrijgen stoffen, die, mits met een bepaalde tweede stof, die zij dan wel de stimulans noemen, tezamen bijvoorbeeld een hartinfarct veroorzaken, of andere organische gebreken. Dergelijke vergiften zijn natuurlijk wel aan te tonen, maar de symptomen kunnen zozeer worden aangepast aan bekende ziektebeelden, dat de doorsnee dokter, volgens de symptomen zijn diagnose zal stellen. Zelfs als hij achterdochtig zou zijn, zou hij zelf waarschijnlijk de aanwezigheid van de in zeer kleine dosis toegediende stoffen niet kunnen constateren. Dodelijke vergiften worden echter alleen door de zogenaamde zwarte heksen gebruikt, die eveneens middelen kennen om angsttoestanden te doen ontstaan, afhankelijkheid te wekken enzovoort. Ook hier gaat het om plantaardige stoffen.

Heksen kunnen dus, wanneer zij zich verkeerd richten, zeker veel kwaad doen. Maar in Europa heeft de heks ook de mogelijkheid veel goed te doen door bijvoorbeeld tijdelijk bepaalde delen van het zenuwstelsel van patiënten uit te schakelen, de bloedsomloop van patiënten te controleren enzovoort enzovoort. De gevorderde studenten onder hen hebben vaak ook de Oosterse methoden bestudeerd en overgenomen, als bijvoorbeeld de weefselbeheersing, waarbij

men door suggestie, uitgestraalde kracht en soms ook oraal te nemen middelen weefsels geheel van de rest van het lichaam kan isoleren. In het Oosten gebruikt men deze methode onder meer om bij slangenbeten in het gebeten deel van het lichaam een zodanige verstijving op te doen treden, zodat het ingebrachte vergif vaak weer als een parel vocht naar buiten wordt geperst, terwijl de bloedsomloop in dat deel van het lichaam tijdelijk wordt stil gelegd, zodat een doordringen van sporen gif naar andere, misschien meer vitale delen van het lichaam, wordt voorkomen. Ook dergelijke dingen kan men dus bereiken.

Zo bezien zou je eigenlijk zeggen, dat de heksen een betere roep verdiend hebben, dan zij nu krijgen. De reden, dat men hen afwijst, is in de eerste plaats religieus. De heks erkent God wel, maar houdt daarnaast rekening met natuurkrachten en natuurgoden, die in de ogen van de christelijke overheid misschien duivels moeten heten, maar die elk voor zich toch wel enkele harmonische elementen van de natuur omvatten. De heks kan, door daarmee te werken en die krachten te hergroeperen, bepaalde dingen tot stand brengen. En ook dit is ongetwijfeld de kerkelijke overheden niet aangenaam. De maatschappij voelt ook al niet veel voor heksen: zij passen niet in het normale patroon van de goede burger, die weinig zelf denkt, veel gehoorzaamt en vooral geen geheimzinnige krachten bezit.

Nu rest ons nog de vraag, of u misschien zelf een beginnende heks of heksenmeester zou kunnen zijn. U wilt dat natuurlijk niet, want hekserij is ongepast, ja, verschrikkelijk. Het past niet, het is niet netjes. En bovendien, heksen roepen krachten aan, die je niet kent en die misschien wel heel erg duister zouden kunnen zijn... Maar toch zou u er een kunnen zijn. Ik geef u bepaalde voorbeelden, waarover u dan in de pauze misschien eens na kunt denken.

Iemand gebruikt een suggestief proces op zichzelf, waardoor hij of zij in veranderde bewustzijnstoestand kan komen te verkeren en zo bijvoorbeeld beter in staat is een diagnose te stellen, of iemand te genezen. Dit is iets wat heksen ook doen en kunnen. Wanneer u dit dus wel eens doet, behoort u eigenlijk al een klein beetje bij de heksen en heksenmeesters. Er zijn mensen die geleerd hebben bepaalde handelingen met een bepaalde wens te verbinden. Zij gebruiken hun energie dus gericht en kunnen vaak op deze wijze mogelijkheden scheppen of anderen beïnvloeden. Heel veel mensen doen iets dergelijks. Wanneer men zo denkt en handelt, behoort men eigenlijk reeds onder de heksen, ook al is men niet ingewijd, behoort men niet tot een heksenkring. Er zijn mensen, die seksualiteit anders zijn gaan beschouwen en deze gebruiken om bepaalde ontspanningen en spanningen te weeg te brengen. Zij streven dan ook met de seksualiteit vaak geheel andere doeleinden na dan alleen de bevrediging op zich. Dergelijke mensen doen eigenlijk hetzelfde, wat de heksen - meer perfect - in hun grotere ritens soms doen. Wie zoiets doet, of wel eens heeft gedaan, bedrijft in feite hekserij.

En dit zijn maar enkele van de dingen, die in het dagelijkse leven meer zijn voor gaan komen, in de 20e eeuw, in Europa. In Engeland, Nederland, Duitsland, Italië, Frankrijk treft u zowel mensen aan, die dit zelfstandig doen, als mensen, die meer in kringen dergelijke methoden gebruiken, ja, door middel van rituelen zeer veel trachten waar te maken, heksen dus. Zelfs in Oostbloklanden, waar men zoiets toch niet zou verwachten, zoals Rusland en Polen, treft men dergelijke groepen aan. Maar wij zijn er eigenlijk nog niet. Dat in het Oosten bijzonder veel groepen bestaan, die op soortgelijke wijze met paranormale krachten trachten te werken - al noemt men die dan geen heksen - zal u bekend zijn. Hebt u echter wel eens nagedacht over de voodooïsten en sekten gebaseerd op de voodoo, zoals die in Zuid-Amerika veel voorkomen? Deze mensen baseren zich op vormen van magie, vaak gecombineerd met vormen van spiritisme. Hier vinden wij heel vaak het dierenoffer als deel van een meer openbare bijeenkomst. Men kent hier dan ook weer het offer van de haan, de duif, de geit, kortom, dierenoffers, die vaak openlijk worden gebracht. Verder naar het noorden treffen wij echte voodoomensen aan als bijvoorbeeld op Haiti, die zelfs nog mensenoffers kennen en eigenlijk geheel leven op basis van magie. Zien wij in de richting van bijvoorbeeld Venezuela, Honduras en dergelijke, dan treffen wij groepen, die op zuiver christelijke basis magie bedrijven en waar onder omstandigheden een mens levend gekruisigd wordt om zo tot brandpunt te worden der emoties en wil van de aanwezigen. In de V.S. bestaan op het ogenblik verschillende Witchcults, die niet beperkt blijven tot bijvoorbeeld California, waar men iets dergelijks nog wel zou

verwachten, maar die evenzeer voorkomen in bijvoorbeeld New England. Deze groepen bedrijven hekserij, al hebben zij voor de buitenwereld vaak een godsdienstig manteltje omgehangen. Men hoort daardoor minder van hen, maar zij bestaan wel degelijk. Deze enkele voorbeelden zijn voldoende om aannemelijk te maken dat over de hele wereld heksengroepen bestaan. Zelfs het Rode China, dat zo ontzettend rationeel wil zijn en tracht zich van alle erfenissen uit het verleden los te maken, heeft nog groepen, waar de magische procedures, zoals die eens in de oude bond van de Taipings bestonden, worden doorgevoerd.

Er is in deze 20e eeuw nog hekserij genoeg, overal kan men nog heksen vinden, ook in deze zogenaamde verlichte tijd. Overal op de werel zijn ook mensen te vinden, die zoeken naar de rituele magie en scholing van de heksen of iets, wat er op lijkt. Zeker, er zijn verschillen. In het verleden zochten ook niet-heksen soms te trekken door de ruimte en in contact te komen met innerlijke waarheden en grotere machten. Zij gebruikten daarvoor heksenzalven, suggestie en desnoods een bezemsteel. Moderne mensen met in feite dezelfde behoeften nemen een klontje suiker met enkele druppels van een chemische stof erop. Maar zij zoeken hetzelfde, ook zij maken een "trip". Laat ons niet vergeten, dat hekserij niet gevangen kan worden in een bepaald schema. Dat, vooral in het Westen, de georganiseerde hekserij wel systematisch werkt, maar dat daarin voor alle mogelijkheden en persoonlijke benaderingen plaats is. Want alle krachten van de natuur zijn bruikbaar, de wegen om dit te bereiken zijn vele. De methode die je kiest, zal voor een deel bepaald worden door de groep, waartoe je behoort en deels door je eigen instelling en de werkwijzen, die je zelf wilt of meent te moeten toepassen. Heksen zijn er vele. Misschien is het wel goed, dat de meeste mensen niet beseffen, hoe zij in hun gedrag - en in dat, wat zij zelf half spottend hun bijgeloof plegen te noemen - het gedrag van de "echte" of georganiseerde heksen benaderen. Want dan zouden zij zo velen zijn, dat zij zich in uw land ongetwijfeld in een politieke partij zouden verenigen. En dan zou het al snel meer kunst en vliegwerk dan echte hekserij worden.

Vrienden, ik heb u hier enkele gegevens over de hedendaagse heksen voorgelegd. Ik had u natuurlijk gegevens kunnen verstrekken over bijvoorbeeld het gebruik van de astrologie door de meeste heksengroepen, daar overal de stand van de sterren medebepalend wordt geacht voor de mogelijkheid een bepaalde rite vruchtdragend te volbrengen. Ik had u uitvoerig kunnen wijzen op de geheimzinnige werken, die in deze groepen als een soort bijbel worden gebruikt, werken die voor de leek onzinnig schijnen te zijn, als bijvoorbeeld de 7 boeken van Mozes, maar die aan de andere kant toch kennelijk voor deze heksen een inhoud bevatten die innerlijke verdieping bevordert en wegen tonen om in het Ik sluimerende krachten los te maken. Ik had een verhandeling kunnen houden over de wijze, waarop heksen zegels en talismans gebruiken en de suggestieve beïnvloeding, die hiervan ook op buitenstaanders uitgaat, kunnen ontrafelen. Er zijn immers aan de hekserij, ook in deze dagen, zovele facetten verbonden, dat een behandelen daarvan haast onmogelijk is. Ik meen echter, dat al deze facetten eigenlijk maar nevenverschijnselen zijn, voortkomende uit het besef van een mens, dat er in de natuur, de natuurlijke reacties en alles, wat daarin verder verborgen zou kunnen zijn, voor hem mogelijkheden schuilen om verder te grijpen dan naar een menselijk logische onderdanigheid aan de schijnbaar onveranderlijke feiten en verhoudingen.

De logica is voor de heks, vergeet dat niet, slechts het middel, dat men gebruikt om tot een omschrijving te komen van het terrein, waarop onlogisch geopereerd moet worden, niet de lijn, die alles bepaalt en vastlegt. De heks is de tegenpool van de technocraat in deze tijd en heeft in haar inspiratieve benadering van het geheel toch ook weer vele eigenschappen, die ook de technocraat eigen zijn, zoals een zeker fanatisme, vertrouwen in eigen kunnen enzovoort. De moderne heks, zeker de witte heks, is over het algemeen een sociaalvoelend wezen, dat zich echter gelijktijdig van de maatschappij los zegt. Ik meen dan ook, dat de strijdigheden, die wij in meerdere of mindere mate bij alle mensen van deze 20e eeuw aantreffen, in de heksen tot uiting zijn gekomen en zo het sterkst kenbaar werden. Ik ben ervan overtuigd, dat deze heksenbewegingen van het ogenblik als heksengroepen langzaamaan weer uit zullen sterven. Zij zijn een modeverschijnsel. Maar ik ben er ook van overtuigd, dat de leer, de mentaliteit ook, die de meest belangrijke factor vormt in het heksenwezen, zal blijven voortbestaan en,

waarschijnlijk opduikende als een nieuwe vorm van religie, filosofie of geheimleer over niet al te lange tijd meer openlijk een steeds groter deel van deze wereld zal gaan bereiken.

De heksen van de 20e eeuw zijn misschien uw burenen, maar zij zijn niet zo kwaadaardig als u misschien vermoedde. Zij zijn heel gewone mensen, die alleen maar ervaren hebben dat je van alle middelen gebruik kunt maken en dat je, om dit juist en goed te kunnen doen, de beperkingen van geloof, maatschappij en zelfs logica tijdelijk terzijde moet leren stellen voor het experiment. De heks van vandaag is de mens, die, vanuit het anarchisme van eigen wezen, ordening produceert, die toch voor allen een eigen vrijheid mogelijk maakt. De heks is de mens, die de wet zoekt uit het menszijn in een niet door wetten en regels, maar door besef alleen geregeerde wereld; de opstandeling, die zich terugtrekt op eigen vermogens en kunnen, omdat zonder dit de wereld een ondraagbaar juk dreigt te worden. De heks is de mens die zich bindt, omdat hij zelve de band wenst, maar die de binding weigert, die men hem oplegt. Kortom, de mens, die zijn innerlijke wereld steeds meer waar tracht te maken in een groeiende beheersing van eigen wereld.

Daarmede dank ik u voor uw aandacht. Ik hoop na de pauze uw commentaren en vragen te behandelen. Ik zal dan op alles ingaan met één uitzondering: ik zal u geen volledige heksenrecepten of bezweringen verschaffen. Wel wil ik u, indien gewenst, onvolledige voorbeelden daarvan geven.

Goedenavond.

BEANTWOORDING VRAGEN

Zo, vrienden.

Ik hoop, dat u een aangename pauze hebt doorgebracht. Wij komen nu aan het belangrijkste deel van avonden als deze: vragen in eventueel beperkte discussie. Vragen, die niet met het onderwerp samenhangen, zal ik echter terzijde leggen.

Vraag: Op welke wijze zouden buitenstaanders bij een grote sabbath beïnvloed geraken door de daar opgewekte psychische spanningen?

Antwoord: Ja, onder meer zou dit kunnen zijn gevoelsreactie, mistroostigheid, opwinding zonder reden, gespannenheid, die dan vaak lang zouden kunnen aanhouden. Angsten zonder reden of inhoud kunnen eveneens door het vertoeven in de sfeer van de sabbath ontstaan. Daarnaast kunnen lichamelijke kwalen ontstaan als gevolg van de psychische inwerkingen en in enkele gevallen zouden zelfs lichamelijke veranderingen plaats kunnen vinden van meer blijvende aard. Denk vergelijkenderwijze eens aan hetgeen in plaatsen als Fatima en Lourdes gebeurt. Daar worden stemmingen soms blijvend beïnvloed, en wonderlijke genezingen, al dan niet blijvend, zijn hier het gevolg van een - zij het niet geheel bewust - gerichte gedachtenkracht en wil van een massa. Doordringen tot de kern, de eigenlijke plechtigheden van een grote sabbath, zou bij niet ingewijden wel een reeks van visioenen kunnen veroorzaken bij daarvoor gevoelige personen. De duur van dergelijke aantastingen van het normale wezen is natuurlijk afhankelijk van de persoon zelf en de invloed, die hij onderging.

Vraag: Zijn de lichamelijke veranderingen duurzaam?

Antwoord: Meestal van langere duur, maar wel beperkt. Dus van enkele dagen tot jaren. Wanneer wij ons realiseren, dat wij hier te maken hebben met krachten, die direct op het zenuwstelsel inwerken en ons realiseren, hoe daardoor impulsen kunnen ontstaan, die de werking van de interne secreties kunnen veranderen, zal het voor u wel voorstelbaar zijn, dat ook meer lichamelijke kwalen en afwijkingen kunnen ontstaan, die van langere duur zijn. Suggestieve invloeden zouden hierbij het denken van een mens zodanig kunnen beïnvloeden, dat de toestand gestabiliseerd wordt, waardoor de kwalen blijvend zouden worden beperkt. Ernstige vormen van reactie zouden onder meer kunnen zijn: afwijkig in de hartfunctie,

suggestief door de persoon zelf of anderen vaak tot een blijvende toestand gemaakt, vormen van zenuwrheuma, shock en geestelijke onevenwichtigheid. Ik noem enkel van de afwijkingen van langere duur, die in dit verband mogelijk zijn. De aard van de optredende kwaal wordt niet alleen bepaald door de aard van de ceremonieën, maar wel degelijk mede door de wijze, waarop je er mede in contact komt en de eigen instelling op dat ogenblik.

Hoe belangrijk in dergelijke gevallen eigen geesteshouding en instelling kunnen zijn, kan ik u misschien met een voorbeeld duidelijk maken. Iemand staat goed geïsoleerd en pakt nu een draad aan, waarop een spanning van 2000 volt staat. Er gebeurt niets. Iemand, die in een nat pak op de grond staat, kan in een dergelijk geval naderhand hoogstens nog luisteren naar het requiem, dat anderen voor hem zingen. Het ligt dus aan de omstandigheden. En wanneer u nu juist door uw eigen geaardheid ergens disharmonisch bent ten aanzien van de uitgezonden tendenzen en gelijktijdig daarvoor kwetsbaar bent, kunnen er grote dingen gebeuren. Blijft het geheel u in feite onverschillig en bent u niet kwetsbaar, dan zal ten hoogste een verandering van stemming het gevolg zijn. In dat geval zou u wel zeer lang aan de invloed onderworpen moeten zijn, voor zij een meer blijvende verandering in uw denken of lichamelijke toestand ten gevolg zou kunnen hebben.

Vraag: Zijn de offers in Zuid-Amerika vrijwillige offers van mensen, of leeft men een sadisme uit? Heeft het nog een bepaald doel?

Antwoord: Van sadisme kunnen wij mijns inziens in deze gevallen alleen spreken, wanneer het enige, of hoofddoel is anderen te zien lijden. Over het algemeen is het offer echter de personificatie van de een of andere kracht. Je zou het zo kunnen zeggen: een deel van de mannas van de gemeenschap wordt geprojecteerd in het offer. Vaak, maar niet altijd is het offer uit vrije wil in deze positie gekomen. Maar hoe het ook zij, men zal het offer zeker niet nodeloos doen lijden. Het wordt wel geofferd, maar voordien verzorgt men de persoon met alle zorg en eerbied. Men gaat daarbij zelfs zover, dat ook offerdieren, voor zij worden geofferd, eerst met lekkere brokjes worden gevoerd nabij het altaar, of in een kamertje daarachter, opdat de offers zo gelukkig mogelijk heen gaan. Een uitzondering maakt het kruisigen van een levende mens. Hier zal men vaak bepaalde mishandelingen als geselingen mogen verdragen, voor het uiteindelijke offer wordt gebracht. Dat is mijns inziens te danken aan het christendom, dat het lijden van het offer Jezus met verlossing heeft vereenzelvigd. Het slachtoffer is in dergelijke gevallen een zondebok, door wiens dood de leden van de gemeenschap vrij van zonden zullen zijn en de zegen van God zullen ontvangen.

Overigens komen mensenoffers door de gehele geschiedenis en over de gehele wereld voor. In Afrika offert men aan alligators om zo beschermd te zijn tegen hun aanvallen op leden van de gemeenschap. In de Zuidzee offert men mensen aan haaien om zo duikers en vissers te beschermen. Waar men vulkanen vreest, brengt men mensenoffers - als bijvoorbeeld aan de Aplau - om uitbarstingen af te weren. De offers hebben dus altijd een doel. Het lijden is eigenlijk maar bijkomstig en wordt zeker niet opzettelijk veroorzaakt, het is eerder het gevolg van de noodzaak bovennatuurlijke krachten tevreden te stellen. Sadisme is, volgens mij, een zich verheugen in lijden en zou dus inhouden, dat men zonder noodzaak of reden alleen tot eigen vermaak of hoofdzakelijk voor eigen vermaak, wreed is. Dit is echter zelden het geval. Indien men echter menselijke of dierlijke levenskracht van node meent te hebben om een soort bode aan God of hogere krachten te zenden, dan geloof ik niet, dat men voor dit proces het volgens het geloof noodzakelijke, dit sadisme kan noemen. Iemand die dit sadisme noemt zou ook het slachten van dieren, om hun vlees te kunnen eten, sadisme moeten noemen. Het slachtoffer lijdt natuurlijk bij het offer. Maar de koe, die u uw biefstukje levert is ook bang geweest en heeft ook geleden, zij heeft eveneens de dood moeten ondergaan. Toch kan men dit moeilijk sadisme noemen.

Vraag: Vormen de roes toestanden een bewustzijnsverruiming in hogere evolutionaire zin, of zijn zij een terugvallen op vroegere vormen van psychisme en astralisme, wellicht zelfs een desintegratie van de psyche?

Antwoord: Een desintegratie van de psyche zal alleen mogelijk kunnen zijn, wanneer wij psyche definiëren, zoals de psychiater dit doet, dus als een althans in hoofdzaak stoffelijk iets. Een

dergelijke definitie is, vanuit ons standpunt, onvoldoende en onvolledig. Een disintegratie van de werkelijke persoonlijkheid kan nooit bereikt worden. Wanneer men spreekt van evolutie, dan klinkt ook dit mij in dit verband eigenaardig in de oren, omdat evolutie in zuiver geestelijke zin eigenlijk niet bestaat. Evolutie is een vormverandering, waarbij de huidige vorm altijd weer pretendeert niet slechts het eindproduct van een aantal vorige vormen te zijn, maar bovendien de beste van alle tot dan toe gekende vormen. De mens, die zijn eigen wereld beziet, zal tot de conclusie komen, dat het op zijn minst vraagwaardig is, of men, zeker wat bewustzijn betreft, deze stelling nog als juist kan beschouwen. Of het een terugvallen is op psychismen en dergelijke? Neen. Ik meen niet dat er sprake is van een terugval, omdat het werken met psychische krachten en astrale krachten niet gebeurt volgens de normen en geloofswaarden van het verleden, maar wel degelijk plaats vinden in overeenstemming met de denkinhoud en zelfs de gewetensinhouden van de hedendaagse mens. Het is dus zo, dat de heks een verlenging schept van haar mogelijkheden in de stoffelijke wereld door een deel van eigen wezen en/of kracht te projecteren in een niet stoffelijke wereld. Bij die reis, de uittreding, gaat men met het roesmiddel over tot een contact met anderen, waarbij de beperkingen van uitdrukkingsvermogen, die men als mens ondergaat, niet meer aanwezig zijn, en waardoor men dan ook een veel grotere mogelijkheid tot onderling begrip en samenwerken zal verkrijgen.

Wanneer wij nu weten dat een zogenaamde "brain pool", zoals men die in grote bedrijven of bij regeringen kent, hetzelfde tracht te doen, maar door een onvolledige overdracht van denkbeelden veelal niet in staat is een juist resultaat te bereiken, kunt u zich misschien ook voorstellen, dat het gebruik van het roesmiddel om te komen tot contacten buiten de stoffelijke beperkingen, met alle daaraan verbonden mogelijkheden doelmatig is en vele reële resultaten met zich kan brengen. Ik meen dan ook, dat men dit zeker niet als een terugval kan beschouwen, maar moet beseffen als een van de mogelijkheden om, mits men voldoende getraind is, vele mogelijkheden, die in het normale menselijke bestaan niet voldoende tot hun recht komen, te realiseren.

Vraag: Is dit dan een inwijding?

Antwoord: Is volwassen worden een inwijding? Volgens mij is het een groeiproces. Wat u in dit verband inwijding wil noemen, is niet veel meer dan een je bewustworden van eigen begrensdheden en de beperktheid van een eigen wereldbeeld. Inwijding is een door anderen gebracht worden tot inzicht omtrent dingen, die men zelf nog niet had kunnen beseffen, of door bepaalde, door anderen geleide beproevingen, om tot nu toe onbekende delen van eigen wezen en wereld leren kennen. Daar anderen in dit verband geen beslissende invloed hebben, spreek ik liever van een groeiproces dan van een inwijding.

Vraag: Kunt u iets meer zeggen over de 7 tekenen van Mozes?

Antwoord: Degene die ze leest in de meest gangbare vertaling, leest eenvoudig onzin, daar de algemeen verkrijgbare vertalingen allen onvolledig en meestal zelfs onjuist zijn. Overigens zijn de boeken van Mozes niet geschreven door de Mozes uit het oude testament, maar door een Rabbi Mozes, die de kabbalistische magie vermengde met het magisch denken van de vroege middeleeuwen en zo kwam tot een reeks van zogenaamde openbaringsgeschriften. De formulering doet denken aan de soeren, die wij in de Koran vinden, waar artikelsgewijze bepaalde leefregels en mogelijkheden omschreven worden.

Het derde boek van Mozes gaat voornamelijk over magische zegels en alles, wat daarmee samenhangt. Het geeft structuurinhouden van het leven en de sferen op deze wijze weer. Het zevende boek van Mozes geeft magische formules en beschrijft de klankresonanties die noodzakelijk worden geacht om contact te krijgen met bepaalde niveaus van menselijk bewustzijn of van geestelijk leven. In hun volledige vorm trachten deze boeken dan ook de mens wegwijs te maken in de wereld van het onbekende, eerder dan hem te confronteren met tovenarij. De vormen, die in de handel zijn, zijn echter allen verminkt. En zelfs het wegvallen van een of twee woorden kan een zin reeds een geheel andere inhoud geven. Dan waren de oorspronkelijke boeken in een andere taal geschreven. Tot vier in het Hebreeuws en daarna in het Grieks. Wanneer dan de vertaling ook nog onjuist is, wordt het geheel een potje, je komt er niet meer uit. Waar het om bezweringsresonanties en klankvorming gaat, is het zelfs niet

mogelijk zonder meer te vertalen, omdat de klankverschillen in een nieuwe taal ten aanzien van het origineel zo groot zijn, dat eenvoudig alle werking uitblijft. Bezweringsen moeten dus in de oorspronkelijke taal en met de oorspronkelijke uitspraak van de woorden worden gehanteerd. Of men dan deze taal geheel beheerst en verstaat, is verder van minder belang. Daarom zijn de in omloop zijnde edities, vaak in facsimile van manuscripten zelfs, waardeloos.

Misschien mag ik hieraan nog wel even toevoegen, dat alle zogenaamde magische werken, die op het ogenblik openlijk verkrijgbaar zijn, onvolledig zijn en zelfs waar zij bepaalde processen geheel zouden onschrijven, toch gesluierd of gesleuteld zijn, zodat men door aan bepaalde woorden een andere betekenis toe te kennen, of een woord in meerdere betekenissen te gebruiken, de leek - die dit niet weet - zo volledig kan misleiden, dat geen resultaten kunnen worden verkregen. Om procederen te vinden hoeft u dus dergelijke boeken heus niet te raadplegen. Indien men u wel volledige boeken aanbiedt, uit wil lenen en dergelijke, zo zult u deze, wanneer het werkelijk goede boeken zijn, altijd eerst in handen krijgen na een soort examen en zij zullen dan steeds vergezeld gaan van een mondelinge gebruiksaanwijzing. Dit om eventuele studenten op dit terrein teleurstellingen en misslagen te besparen.

Vraag: U noemde als enige naam Blavatsky en gaf als enige subjectieve opmerking, dat zij qua karakter een heks zou zijn. Ik acht dit niet terzake en bovendien onjuist, daar zij hoogstaand was en slechts een opgewonden standje, wanneer daarvoor een occulte oorzaak bestond. Zijn u dan andere aangename fouten bekend, die dit scheldwoord rechtvaardigen?

Antwoord: Ik stelde niet, dat Blavatsky qua temperament een heks was, maar merkte op, dat men ten hoogste zou kunnen stellen, dat zij etcetera. Bovendien ben ik met deze subjectieve opmerking wel degelijk verantwoord op grond van hetgeen in vele boeken over het leven van Helene gezegd wordt. Wanneer u zegt dat zij een hoogstaande vrouw is, zo gaat u daarbij uit van hetgeen men u over haar vertelde, daar u haar niet persoonlijk hebt gekend; deze verklaring is evenzeer aan overlevering gebonden, als de eigenschappen, die ik als basis voor een speelse opmerking gebruikte. Indien ik de eigenschappen moet noemen, die haar tot heks zouden kunnen maken - in de meer speelse zin, waarin ik dit woord gebruikte en waarin het ook algemeen vaak wordt gebruikt - dan moeten wij zeggen: zij was ontzettend bazig, kon geen aantasting van haar gezag velen, was eigenzinnig en zette door, wat zij op een ogenblik in het hoofd had, zonder daarbij rekening te houden met haar omgeving. Dat zij dit vaak op charmante wijze wist te doen, neemt niet weg, dat wij hieraan het recht ontlenen kunnen om haar een heksje te noemen, vooral omdat zij haar dictatuur over haar volgelingen met een vaak zelfs uitzonderlijke Slavische charme wist uit te oefenen. Waarmede ik dit op zich niet belangrijke punt hopelijk voldoende verduidelijkt heb.

Vraag: Op welke toepassing van astrale kracht door seksueel ritueel vergaard doelde u, en is deze kracht ook op andere wijze genereerbaar?

Antwoord: Het laatste is theoretisch wel mogelijk, maar stuit dan nog wel op enkele moeilijkheden. De seksuele daad wekt een zekere spanning op, die, wanneer zij eenmaal tot ontlading komt, gevolgd wordt door rust en loomheid. In de ontspannenheid komen emoties vrij, zodat gezegd kan worden, dat men ook in de astrale sfeer minder beperkt kan uitstralen, wat men tijdens de gewekte spanning reeds in zich opzamelde. Bij de seksuele riten stelt men, dat de uiteindelijke vorm tijdens de toestand van gespannenheid reeds wordt gebouwd. Dit is het doel of de matrix, waarin de spanning van deelhebbers en anderen zich kan verzamelen. Na optreden der ontspanning ontstaat een zekere scheiding tussen de matrix en de daarin gelegen krachten en de scheppers daarvan, hierdoor kan men dan de ontstane matrix met haar vermogens gemakkelijk dirigeren naar het gewenste doel. Het gaat dus om de opbouw van bepaalde astrale instrumenten. De geaardheid van het instrument zal uit de aard der zaak bepalen, waarvoor de verzamelde krachten gebruikt kunnen worden. Daar het instrument in inhoud en vorm bepaald wordt door het te stellen doel, zal op deze wijze het mogelijk zijn, astrale instrumenten te scheppen voor alle duidelijk te omschrijven doeleinden. Het is mogelijk iets dergelijks middels concentratie enzovoort tot stand te brengen, maar dan zal een grotere

inspanning gevergd worden, terwijl de tijd, die nodig is om instrument en kracht te creëren, eveneens veel groter is.

Vraag: Kunnen heksenorganisaties een gemeenschappelijk streven kennen, om de mensheid bewuster te maken? Of zijn zij gebonden aan eigen meer beperkte doelstellingen als bijvoorbeeld nationalisme?

Antwoord: Men is niet gebonden aan een bepaalde beperkte doelstelling als bijvoorbeeld nationalisme. Maar omdat in alle hekserij gevoelswaarden bijzonder sterk spreken, zal men in een organisatie als geheel alleen kunnen werken op die punten, waar het merendeel van de leden emotioneel mee gebonden is. Dit betekent, dat het ingrijpen van dergelijke groepen veelal beperkt is tot minder algemene doeleinden. Men kan dus onder omstandigheden niet nationalistisch werken maar zal dan bijvoorbeeld een beperkte groep trachten te helpen of enkele mensen. Een gevoel van verbondenheid met de groep moet in de organisatie echter wel degelijk bestaan. Een algemeen doel als bijvoorbeeld de wereld bewuster maken lijkt mij daarom in de witchcraft nog niet denkbaar: de groepen zelf zijn immers nog niet tot een concreet beeld van uiteindelijke bewustwording gekomen. Vergeet hierbij niet dat een heksenorganisatie in feite een organisatie is van anarchistisch gerichte vrijdenkers, met occulte begaafdheden en mogelijkheden, die voor het doel van zelfontwikkeling samenwerken. Men erkent de organisatie, omdat alleen zo een doelmatig samenwerken bereikbaar is. Hoe beperkt echter in wezen het gezag van de organisatie is, blijkt wel uit het in de inleiding gegeven feit, dat het niet noodzakelijk is, dat voor de bijeenkomst van een cove alle leden aanwezig moeten zijn. Er is een betrekkelijk grote mate van vrijheid. Beperkingen van vrijheid in het wezen der witte hekserij komt voort uit eigen wil van degene, die op deze wijze hoopt wijzer te worden, beter te kunnen werken, bepaalde dingen tot stand te brengen. Bij organisaties van zwarte magie bestaat vaak wel een sterk reglementair gebonden zijn, waarbij gehoorzaamheid door straffen wordt afgedwongen. In Europa komen dergelijke groepen echter niet vaak voor.

Tenslotte enkele eenvoudige punten:

1. De procedure is bij de magie minder belangrijk dan mentaliteit. De procedure is slechts een middel tot samenwerking met anderen, mentaliteit is een noodzaak voor elk magisch werken.
2. Magie is niet het grijpen naar tegennatuurlijke of bovennatuurlijke krachten, maar het activeren van natuurlijke krachten, die niet algemeen worden gebruikt, en het gebruik maken van bestaande - al dan niet algemeen bekende - kennis, op een wijze, die niet algemeen begrepen pleegt te worden.
3. Alle hekserij in deze tijd vormt de mogelijkheid tot een ontvluchten langs rituele, organisatorische en zelf anarchistische weg aan de geordende maatschappij. Zij draagt daarom in zich op het ogenblik de geladenheid van een verzet tegen de maatschappij. Hierdoor zullen vele werkingen van de heksen in de maatschappij niet onmiddellijk kenbaar zijn en, zo zij wel manifest worden, zullen zij dit voor de burger vaak in negatieve zin zijn. Dit ofschoon de uiteindelijke resultaten veelal positief zijn.

Ten laatste nog dit. Ook de Witte Broederschap werkt met de middelen, die de heksen trachten te gebruiken. Ook zij is een vrije organisatie, waarin eenieder zijn plaats inneemt, maar zich ook zonder meer aan een taak kan onttrekken, of zijn plaats in het geheel kan wijzigen. Toch is deze groep een van de grootste geestelijke krachten die op aarde bestaan. De Broederschap werkt op een wijze, die men als mens niet altijd goed zal keuren, omdat dingen, die lijden voor de mensen veroorzaken, vaak worden bevorderd, daar de groep beseft, dat dit de beste weg is om grotere dreigingen te bestrijden, die u echter onbelangrijk acht, omdat u de mogelijke gevolgen daarvan nog niet aan den lijve gevoelt. Overigens zullen wij u zo snel mogelijk voorlichten over de besluiten van de vergadering van heden in deze.

Goedenavond

dd. 2 mei 1969